

Інформація про Закон про захист особистих свобод під час довготривалого догляду в закладах

Основоположним правом людини є право на свободу пересування. В Австрії воно є частиною Федеральної конституції, закріплене законом «Про захист особистої свободи». Обмеження цього основоположного права можливі тільки на підставі положень законодавства.

Для **закладів із догляду за дітьми й підлітками, спеціальних шкіл і груп продовженого дня** умови, за яких право на свободу пересування може бути обмежено, регулюються Законом про захист особистих свобод під час довготривалого догляду в закладах.

Обмеження свободи пересування

Коли людині, яка перебуває під опікою або доглядом, не дають можливості пересуватися проти або без її волі, це називають обмеженням свободи. Для цього застосовуються механічні, електронні або медикаментозні засоби.

Щоб дотримуватися правових вимог щодо такого заходу, відповідна особа має бути психічно хворою або мати обмежені розумові здібності. Має існувати серйозний і значний ризик для самої особи або її оточення. Заходи, що обмежують свободу, мають бути пропорційними небезпеці. Це означає, що вони мають бути співмірними й абсолютно необхідними. У будь-якому випадку потрібно випробувати альтернативи. Обмеження свободи обов'язково має бути крайнім заходом.

Обмеження щодо неповнолітніх, які вважаються характерними для віку, не є обмеженням свободи в розумінні Закону про захист особистих свобод під час довготривалого догляду в закладах. Це стосується, наприклад, пристібання малолітньої дитини до дитячого візочка.

Не існує загальноприйнятих критеріїв для оцінки того, чи є той чи інший захід характерним для віку. Це має вирішуватися в кожному окремому випадку. За наявності сумнівів доцільно повідомити комітету у справах вихованців.

Педагогічне керівництво має видати розпорядження про будь-яке обмеження свобод і повідомити про це особу, яку воно стосується. Це означає, що відповідні діти/підлітки мають бути проінформовані про причину, тип і тривалість обмеження. Це також має фіксуватися в документації.

Згодом необхідно повідомити комітету у справах вихованців. Заходи, що обмежують свободу, мають регулярно переглядатися, щоб визначити, чи все ще існує в них необхідність. Якщо вони застосовуються довше 48 годин, необхідно отримати медичний документ.

Комітет у справах вихованців

Комітет у справах вихованців перевіряє безпосередньо на місці, чи є обмеження свободи необхідним і доцільним. Для цього вони розмовляють із дитиною/підлітком, персоналом і керівництвом закладу. Вони ознайомлюються з документацією і медичними документами.

Комітет у справах вихованців або керівництво закладу можуть звернутися до районного суду з заявою про перегляд заходу (заходів), що обмежують свободу. Це гарантує мінімальний стандарт прав людини, згідно з яким кожна особа, чю свободу обмежено, має право на розгляд справи в незалежному суді. Цей суд вирішує, чи є обмеження свободи допустимим.

Навчальні заходи

Комітет у справах вихованців пропонує також навчальні заходи щодо застосування Закону про захист особистих свобод під час довготривалого догляду в закладах Якщо ви зацікавлені, зв'яжіться з нами:

bewohnervertretung@vertretungsnetz.at

